

نهاد دموکراسی و توسعه افغانستان

اولین جشنواره تقدیر از شخصیت‌های اثرگذار عرصه دموکراسی و توسعه افغانستان

۲. حوریه مصدق

مدافع حقوق بشر

بانو مصدق می گوید برای تقدیر از بیش از دو دهه فعالیت حقوق بشری در سطح ملی و بین‌المللی «زمان‌هایی بود که مجبور به اخذ تصمیم‌های سخت شده‌ام. چیزهایی را قربانی کرده‌ام و با وجود

تمام این مشکلات هیچ‌گاه تسلیم نشده‌ام».

حوریه مصدق فعال حقوق بشر، ۲۴ سال اخیر عمر خود را به فعالیت رسانه‌ای در حوزه‌های حقوق بشر، حقوق زنان و عدالت انتقالی در افغانستان و منطقه گذرانده است. مصدق در سال ۱۹۷۳ در خانواده‌ای تحصیل کرده و آزادی‌خواه در شهر هرات به دنیا آمد و پس از حمله نیروهای شوروی سابق به افغانستان و به خطر افتادن امنیت در شهر هرات، در ابتدای دهه ۸۰ میلادی به همراه خانواده‌اش به کابل رفت. او تا سال ۱۹۹۵ در این شهر ساکن بود و پس از آن به دنبال جنگ داخلی، به پاکستان مهاجرت کرد. حوریه

مصدق سال‌های گذشته در پست‌های مختلفی حضور داشته: مدیر موسسه مدیر کنسرسیوم تحقیق و دادخواهی حقوق بشر، مسوول بخش رسانه‌های کمیسیون انتخابات افغانستان، مشاور ارشد کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان و ناظر در لویه جرگه مابین سال‌های ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۴.

وی همچنین در سال ۲۰۰۷ در پنجاه و یکمین نشست سازمان ملل درباره وضعیت زنان، نماینده افغانستان بود و در سال ۲۰۰۸ نیز در جریان کنفرانس پاریس پیرامون موضوع حقوق بشر و نهادهای مدنی شرکت داشت. او بیش از صد مقاله و دیدگاه درباره حقوق بشر، حقوق زنان و عدالت انتقالی در افغانستان منتشر کرده و از سپتامبر سال ۲۰۰۸ به عنوان پژوهش‌گر مسایل مربوط به این کشور در سازمان عفو بین‌الملل مشغول به کار شده است. او بانی ایجاد سازمان‌ها و نهادهای مختلفی در زمینه حقوق بشر و رسانه‌ها در افغانستان است، از جمله اولین شبکه قربانیان جنگ در افغانستان که در داخل و خارج این کشور به دفاع از افرادی می‌پردازد که در گذشته قربانی نقض حقوق بشر شده‌اند. حوریه مصدق در سال ۲۰۰۷ جایزه ملی حقوق بشر افغانستان را دریافت کرد. در سال ۲۰۱۱ نیز مجله بریتانیایی "گلامور" با توجه به فعالیت‌های او، نام حوریه را در میان ۵۰ زن شجاع دنیا جای داد. او در سال ۲۰۱۲ نیز جایزه مدافع حقوق زنان سازمان عفو بین‌الملل را دریافت کرد. او درباره فعالیت‌های خود می‌گوید: «در سال ۲۰۱۲ پژوهشی درباره وضعیت افرادی داشتم که مکان زندگی خود را از دست داده و آواره شده‌اند. این مساله منجر به آن شد که دولت افغانستان سیاست‌های عمومی خود در این زمینه را برای حل این مشکل تغییر دهد. تحقیق دیگرم درباره شهروندان قربانی حمله آمریکا به افغانستان، منجر به این شد که دولت آمریکا تحقیقاتی را در این زمینه آغاز کند؛ به خصوص درباره پرونده‌هایی که منجر به مرگ شهروندان افغان شده است».